

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 53 Pž-1895/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvjestiteljice i Božene Zajec, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom INTARZIJA d.o.o. u stečaju, OIB 84766225552, Solin, Fra. Grge Martića 35, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja Joze Jelavića, OIB 79433837132 iz Zagreba, Pavla Hatza 9, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1738/2016-44 od 16. travnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 22. svibnja 2020.

r i j e š i o j e

I. Odbija se žalba stečajnog upravitelja Joze Jelavića iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1738/2016-44 od 16. travnja 2020. u točki I. izreke u dijelu u kojem je odbijen zahtjev za određivanje nagrade stečajnom upravitelju Jozi Jelaviću u iznosu od 4.000,00 kn i u točki II. izreke u dijelu kojim je odbijen zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu stvarnih troškova u iznosu od 1.250,00 kn.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1738/2016-44 od 16. travnja 2020. u točki II. izreke u dijelu u kojem je odbijen zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu putnih troškova u iznosu od 3.732,00 kn i rješava:

Određuje se naknada stečajnom upravitelju stvarnih troškova na ime putnih troškova u iznosu od 3.732,00 kn (tritisucesedamstotridesetdvije kune).

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-1738/2016-44 od 16. travnja 2020. pod točkom I. izreke određena je nagrada za rad stečajnom upravitelju Jozi Jelaviću, iz Zagreba, u iznosu od 6.000,00 kn bruto, uvećano za 7,5% (odnosno 450,00 kn) s osnove troškova obveznih doprinosa za zdravstveno osiguranje, dok je za više traženi iznos od 4.000,00 kn bruto zahtjev stečajnog upravitelja odbijen kao neosnovan. Pod točkom II. izreke određena je naknada stvarnih troškova stečajnom upravitelju Jozi Jelaviću iz Zagreba u iznosu od 1.266,94 kn neto, dok je za više traženi iznos od 4.982,00 kn neto zahtjev stečajnog upravitelja odbijen kao neosnovan. Pod točkom III. izreke naloženo je računovodstvu tog suda da, nakon pravomoćnosti rješenja, iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka, izvrši isplatu nagrade za rad iz točke I. izreke te naknade stvarnih troškova iz točke

II. izreke tog rješenja stečajnom upravitelju Jozi Jelaviću na njegov račun otvoren kod Zagrebačke banke.

Tako je prvostupanjski sud odlučio pozivom na odredbu čl. 94. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) i čl. 5. i 15. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima, „Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba).

Stečajni upravitelj Jozo Jelavić podnio je žalbu protiv navedenog rješenja ne navodeći razloge zbog kojih ga pobija. Iz sadržaja žalbe proizlazi da rješenje pobija u dijelu u kojem je odbijen dio njegovog zahtjeva za određivanje nagrade i dio zahtjeva za određivanje stvarnih troškova. U žalbi u bitnom navodi da je neosnovano odbijanje putnih troškova za sudjelovanje na ispitnom i izvještajnom ročištu 26. veljače 2019. i na skupštini vjerovnika 29. listopada 2019. te se pritom pozivao na više donesenih odluka ovog drugostupanjskog suda (poslovni broj Pž-888/2020-2 od 19. veljače 2020., Pž-64/2020-2 od 5. veljače 2020. i druge). Nadalje, ističe kako nije naveo sve troškove i to one za dva odlaska na adresu stečajnog dužnika i na adresu na kojoj se nalazi nekretnina glede koje je donesena odluka da se neće pokrenuti postupak za pobijanje pravnih radnji dužnika, te je naveo koje je sve radnje poduzeo u vezi s prikupljanjem podataka o toj nekretnini i vjerojatnosti uspjeha u sporu za pobijanje pravne radnje, te je priložio isprave o tome.

Žalba je djelomično osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je sukladno odredbama čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a u granicama žalbenih razloga, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako je nakon donošenja rješenja od 29. listopada 2019. o obustavi i zaključenju stečajnog postupka, stečajni upravitelj podnio 25. ožujka 2020. zahtjev za određivanje nagrade za rad i naknade stvarnih troškova u ukupnom iznosu od 16.998,94 kn, a kojim se odnosi na nagradu za rad stečajnog upravitelja u iznosu od 10.000,00 bruto, uvećano za doprinose za zdravstveno osiguranje, na naknadu stvarnih troškova u iznosu od 6.248,94 kn, od čega iznos od 658,94 na ime materijalnih troškova, iznos od 4.340,00 kn na ime putnih troškova, te na troškova knjigovodstvenog servisa u iznosu od 1.250,00 kn. Prvostupanjski sud je pri odmjeravanju visine nagrade stečajnog upravitelja uzeo u obzir složenost i obujam poslova koje je stečajni upravitelj obavio te je kao primjerenu odredio nagradu u iznosu od 6.000,00 kn bruto, uvećan za doprinose za zdravstveno osiguranje, dok je za više traženi iznos od 4.000,00 kn odbio zahtjev kao neosnovan. Prihvatio je kao osnovan zahtjev za naknadu stvarnih troškova i to iznos od 658,94 na ime materijalnih troškova, i s osnova putnih troškova iznos od 608,00 kn, dok ga je za preostali iznos putnog troška (3.732,00 kn) i trošak knjigovodstvenih usluga u iznosu od 1.250,00 ocijenio neosnovanim (ukupno 4.982,00 kn). U odnosu na putne troškove je zaključio da je stečajni upravitelj svjesno odabrao imenovanje na listi stečajnih upravitelja na području koje se nalazi izvan njegovog prebivališta i da je na taj način pristao na mogućnost imenovanja za stečajnog upravitelja u postupku koji se vodi pred sudom izvan njegovog prebivališta, posljedično čemu je pristao na snošenje putnih troškova. Stoga je prihvatio kao

osnovan putni trošak nastao od trenutka ulaska na područje nadležnosti prvostupanjskog suda, te je imajući u vidu smjer iz kojeg stečajni upravitelj dolazi, za relaciji Vrpolje-Split-Vrpolje (65 km u jednom smjeru) priznao trošak u iznosu od 260,00 kn i trošak cestarine za oba smjera u iznosu od 22,00 kn, što ukupno iznosi 304,00 kn, pa je za dva dolaska priznao ukupni putni trošak u iznosu od 608,00 kn. S obzirom na navedenu relaciju i dužinu trajanja ročišta i skupštine vjerovnika je zaključio da su mogla biti obavljena u razdoblju kraćem od osam sati, pa nije priznao trošak dvije dnevne dnevnicama. Trošak naknade na ime knjigovodstvenih usluga je ocijenio neosnovanim jer taj iznos predstavlja trošak stečajne mase.

U odnosu na nagradu za rad stečajnog upravitelja, prvostupanjski sud je u obrazloženju naveo koje je radnje tijekom stečajnog postupka poduzeo stečajni upravitelj, te je pravilno s obzirom na obim i složenost tih poslova odredio visinu nagrade u iznosu od 6.000,00 kn, a preko tog iznosa je zahtjev ocijenio neosnovanim. Stečajni upravitelj u žalbi nije iznosio razloge koji bi doveli u sumnju pravilnost takvog zaključka prvostupanjskog suda, pa je s obzirom na to da su dati jasni i valjani razlozi zbog kojih je zahtjev preko priznatog iznosa odbijen valjalo žalbu u tom dijelu kao neosnovanu odbiti.

Međutim, osnovano je žaliteljevo osporavanje odluke o određenoj visini putnih troškova.

Ovdje valja istaknuti da se prvostupanjski sud odlučujući o putnim troškovima pozvao na zauzeta shvaćanja ovog drugostupanjskog suda u predmetima Pž-4662/2016 i Pž-5443/2019. Međutim, nakon tih odluka je donesen niz odluka ovog suda, na koje se poziva žalitelj u svojoj žalbi, u kojima su zauzeta suprotna pravnim shvaćanja glede prava na naknadu troškova prijevoza stečajnog upravitelja koji ima prebivalište izvan područja sjedišta suda koji provodi stečajni postupak u kojem je imenovan za stečajnog upravitelja (Pž-888/2020 i druge).

Suprotno stavu prvostupanjskog suda, stečajnom upravitelju koji obavlja poslove stečajnog upravitelja u sudu izvan područja njegovog prebivališta, pripada pravo na stvarne troškove koje je imao putujući od mjesta prebivališta do sjedišta suda na području mjesne nadležnosti suda u kojem je imenovan za stečajnog upravitelja, kao i ostale troškove pod uvjetom da su opravdani i argumentirani.

Prema odredbi čl. 78. st. 3. SZ-a osoba može biti upisana na listu stečajnih upravitelja za područje nadležnosti jednog ili više sudova. Prema odredbi čl. 94. st. 1. SZ-a stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova, a prema st. 3. čl. 94. SZ-a naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća stečajnoga upravitelja.

Dakle, budući da je zakonom propisano da se za stečajnog upravitelja može imenovati i osoba čije prebivalište nije s područja i nadležnosti suda pred kojim se vodi stečajni postupak, te budući da se u pravilu stečajni upravitelj imenuje metodom slučajnog odabira (čl. 84. SZ-a), jedino što sudovi kod odlučivanja o zahtjevima za naknadu ovih troškova mogu i trebaju cijeliti je, jesu li ti troškovi bili stvarni i potrebni za rad u konkretnom stečajnom postupku i jesu li dokumentirani i obrazloženi. Prema tome, u konkretnom slučaju je bio potreban putni trošak stečajnog upravitelja na relaciji od mjesta njegovog prebivališta do

mjesta sjedišta suda koji provodi stečajni postupak u kojem je imenovan za stečajnog upravitelja, pa je time i osnovan putni trošak stečajnog upravitelja na relaciji Zagreb – Split – Zagreb, osobnim vozilom za dolazak na ispitno i izvještajno ročište 26. veljače 2019. i skupštinu vjerovnika 29. listopada 2019. Stečajnom upravitelju je putni trošak obračunao u skladu s odredbama Zakona o parničnom postupku i Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima („Narodne novine“ broj 8/88; dalje: Pravilnik) i odnosi se na korištenje osobnog vozila za kilometražu na relaciji Zagreb - Split - Zagreb, plaćenu cestarinu i troškove dnevnice budući da je za dolazak na ročište i skupštinu za svako putovanje trebalo više od osam sati. Stoga je za preostali osnovani iznos putnog troška valjalo preinačiti odluku iz točke II. izreke i odrediti naknadu putnog troška stečajnom upravitelju i u preostalom iznosu od 3.732,00 kn, kako je odlučeno pod točkom II. izreke ovog rješenja.

Navodi stečajnog upravitelja kako nije naveo i zahtijevao sve troškove (dva odlaska na adresu stečajnog dužnika i lokaciju nekretnine u vlasništvu dužnika), predstavlja iznošenje novih činjenica što prema odredbi čl. 352. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a nije dopušteno. Naime, prvostupanjski sud je mogao i trebao odlučiti samo o troškovima specificiranim u zahtjevu stečajnog upravitelja podnesenom sudu 25. ožujka 2020.

Pravilno je prvostupanjski sud ocijenio neosnovanim zahtjev za naknadu troška knjigovodstvenih usluga, jer taj iznos predstavlja obvezu stečajne mase, a žalitelj nije posebno navodio zašto pobija odluku u tom dijelu.

Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a valjalo djelomično odbiti žalbu i potvrditi prvostupanjsko rješenje (točka I. izreke ovog rješenja), a na temelju odredbe čl. 380. t. 3. djelomično preinačiti (točka II. izreke ovog rješenja).

Zagreb, 22. svibnja 2020.

Predsjednica vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **17896-1edab**

Kontrolni broj: **0cec8-14bd1-b6e9f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRTA MATIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.